

The background of the album cover is a night sky filled with stars, with a dark silhouette of a forested shoreline and a body of water in the foreground. The title "MAHLER 4" is repeated four times in a large, white, outlined, sans-serif font, stacked vertically in the center of the image.

MAHLER 4 MAHLER 4 MAHLER 4 MAHLER 4

ESSI LUTTINEN
LEIF SEGERSTAM
TURKU PHILHARMONIC ORCHESTRA

Gustav Mahler: Symphony No. 4 in G Major

The ten symphonies of Gustav Mahler (1860 – 1911) have sometimes been likened to a great autobiographical novel, each symphony constituting a chapter in itself while at the same time being an integral part of an unfolding narrative. Within this narrative flow, the fourth symphony (1899–1900) represents a magical pool of tranquillity.

Mahler drew on various sources in his symphony, one of them being *Das himmlische Leben* (1892). He originally intended this to be an independent song, but then had ideas of making it the finale of his giant third symphony before ultimately transferring it to his fourth. The song is a naïve vision of the joys of heaven seen through the eyes of a child; the symphony is, as a result, Mahler's most optimistic and relaxed. True, it does have some more shadowy moments, but they do not make the heart bleed or seriously disturb the overall mood.

The words of *Das himmlische Leben* are from *Des Knaben Wunderhorn* (The Boy's Magic Horn), a collection of German folk poetry that had appealed to Mahler from the 1880s onwards. He had already incorporated vocal fragments or themes based on them in his second and third symphonies, and the three symphonies are accordingly known collectively

Gustav Mahler: Sinfonia nro 4 G-duuri

Gustav Mahlerin (1860 – 1911) kymmenen sinfonian sarjaa on joskus verrattu suureen omaelämäkerralliseen romaaniin, jossa jokainen sinfonia muodostaa oman lukunsa mutta on samalla kiinteä osa yhtenäisesti kehittyvää kertomusta. Neljännellä sinfonialla (1899–1900) on tässä kertomuksessa sadunomaisen suvantovaiheen asema.

Yhtenä sävellystyön lähtökohtana oli laulu *Das himmlische Leben* (1892), joka syntyi alun perin itsenäiseksi kappaleeksi ja jota Mahler seuraavaksi ajatteli jättimäisen kolmannen sinfonian päätökseksi mutta jonka hän sitten siirsi neljänteen sinfoniaan. Laulu on naivistinen kuvitelma taivaan iloista lapsen silmin nähtynä, ja tämä lähtökohta on muokannut neljännestä Mahlerin valoisimman ja vapautuneimman sinfonian. Teoksessa on toki omat varjoisimmat alueensa, mutta ne eivät raasta sielua vereslihalle eivätkä vakavasti horjuta sinfonian yleisilmettä.

Das himmlische Lebenin teksti sisältyy kansanrunokokoelmaan *Des Knaben Wunderhorn* (Pojan ihmetorvi), jonka tekstejä Mahler oli käyttänyt innoittajanaan jo 1880-luvulta lähtien. Niihin perustuvia vokaaliosia tai laulujen teemoja sisältyi toiseen ja kolmanteen sinfoniaan, ja kun näin tapahtui myös neljännessä sinfoniassa, on nämä kolme sinfoniaa olleet

as *The Wunderhorn Symphonies*. The inclusion of vocal parts served both Mahler's purely musical ends and his desire to give his symphonies references to a programmatic content.

Since *Das himmlische Leben* was ready waiting when Mahler began composing his fourth symphony, and it had always been intended as the closing movement of a symphony, he was able to make good use of motifs from it and forge links between the other movements. He considered these links to be of intrinsic importance "both in themselves and in relation to the idea of the whole work", as he stressed in a letter to composer-conductor Georg Göhler. The "idea of the work" may be conceived of as a spiritual journey from the more conflicting emotions of the first two movements towards the naïvist picture of the closing song – a sort of innocent childhood world such as Mahler had not personally been able to enjoy.

In keeping with its lighter nature, Mahler scored his fourth symphony for a much smaller orchestra than the giant one of the two preceding symphonies. It nevertheless has a charming richness of its own, operating at many levels. Examples here are the crystal-cut counterpoint, the translucent sheen, and the sharply-etched orchestration. The fourth has the clearest and simplest form of all ten Mahler symphonies, and like the first is shorter than the others, running to approximately 50 minutes.

tapana niputtaa yhteen ns. *Wunderhorn-sinfonioiksi*. Vokaalisten osien sisällyttämien sinfonioihin palveli Mahlerilla sekä puhtaasti musiikillisia pyrkimyksiä että halua antaa sinfonioille ohjelmalliseen sisältöön viittavia merkityksiä.

Koska *Das himmlische Leben* oli sävellystyön alkaessa jo valmiina ja ajateltu alusta lähtien sinfonian päätösosaksi, Mahler saattoi hyödyntää sen aiheita muissakin osissa ja luoda temaattisia yhteyksiä osien välille. Hän piti näitä yhteyksiä olennaisen tärkeinä ”sekä itsessään että suhteessa koko teoksen ideaan” niin kuin hän painotti kirjeessä säveltäjä-kapellimestari Georg Göhlerille. ”Teoksen ideaksi” voi hahmottaa henkisen matkan kahden ensiosan ristiriitaisemmista tunnoista kohti päätöslaulun maalailemaa naivismia, eräänlaista puhtaan lapsuuden ihannemaailmaa, jollaista Mahler ei itse omassa elämässään saanut kokea.

Ulkoisena vastineena teoksen keveämmälle luonteelle Mahler on supistanut esittäjistöä kahden edellisen sinfonian jättiläiskoneistoista. Silti teoksessa on omaa kiehtovaa rikkauttaan ja monitasoisuuttaan, esimerkiksi sen kirkkaasti ajatellussa kontrapunktissa ja läpikuultavan viimeistellyssä, terävinä linjoina piirtyvässä orkestraatioissa. Muodoltaan neljäs on selkein ja yksinkertaisin Mahlerin kymmenestä sinfoniasta ja yhdessä esikoissinfonian kanssa niistä lyhin, suunnilleen 50-minuuttinen.

The symphony begins with a motif evocative of sleigh bells; this will be heard several times in the first movement and will return in the last. It soon gives way to the elegantly idyllic main theme on the violins and the tenderly singing second one on the cellos. Mahler likened the themes of the first movement to “a dewdrop on a flower that, suddenly illuminated by the sun, bursts into a thousand lights and colours”. The classical clarity led Mahler scholar Deryck Cooke to speak of what he called its “neo-rococo” style. The accents become sharper in the development section around the middle of the movement, but trust is once restored in the recapitulation.

Mahler gave the second movement, a scherzo, the working name *Freund Hein spielt auf*. This refers to an allegorical figure from German folklore who, like the Pied Piper of Hamelin, entices his listeners into the other world. According to Mahler’s widow Alma, the movement was inspired by a self-portrait by Arnold Böcklin showing Death playing his fiddle as he looks over the painter’s shoulder. Mahler’s *Friend Hein* is an allusive, ghostly figure more akin to the world of a fairytale than to the exaggerated ones of romantic horror stories. Mahler requests the solo violin, now cast in a leading role, to tune his or her fiddle a whole tone higher than normal, to make it sound more pungent.

Sinfonia alkaa rekikellojen soittoa muistuttavalla aihelmalla, joka kuuluu ensiosassa useampaan kertaan ja joka palaa myös päätösosassa. Se antaa nopeasti tilaa viulujen elegantin idylliselle pääteemalle ja sitä seuraavalle sellojen lempeän laulavalle sivuteemalle. Mahler vertasi ensiosan teemoja ”kukassa olevaan kastepisaraan, joka puhkeaa äkkiä tuhansiin sävyihin ja väreihin auringon paistaessa siihen”. Ilmaisun klassistinen selkeys sai puolestaan Mahler-tuntija Deryck Cooken puhumaan teoksen ”uusrokoko-tyylistä”. Sävyt terävöityvät osan keskivaiheen kehittelevässä vaiheessa, mutta kertauksessa luottavaisuus saa taas täyden vallan.

Toisena olevalle scherzolle Mahler antoi työnimen ”*Freund Hain spielt auf*”. Kyseessä oleva ”Hain-ystävä” on saksalaisen kansantaruston soittoniekka, joka Hamelnin pillipiiparin tavoin houkuttelee kuulijansa mukanaan tuonpuoleiseen. Säveltäjän lesken Alma Mahlerin mukaan osa olisi saanut innoituksensa Arnold Böcklinin omakuvamaalauksesta, jossa Kuolema soittaa viuluun aivan maalarin selän takana. Mahlerilla *Hain-ystävä* saa tulkinnan, jonka vihjaileva aavemaisuus on lähempänä sadun kuin kauhuromanttisten kärjistysten maailmaa. Tärkeän roolin saavan sooloviulun Mahler pyytää virittämään sävelaskeleen normaalia korkeammalle antaakseen sen soinnille kirpeyttä.

The slow movement is very serene and spiritual and based on two themes – the first for the cellos and the second an oboe – that will be developed and varied as the music progresses. It is not, however, simply a picture of heavenly bliss, for it also affords glimpses of the very depths of the soul and for a moment virtually gets carried away in an almost riotous dance. And shortly before the end, Mahler conjures up a mighty, almost disproportionate climax bearing a hint of the theme of the final movement to come.

Though not a grand finale, *Das himmlische Leben* is certainly spiritually rewarding. The orchestra is now supplemented by a solo soprano, and the text paints a childlike faith in the delights of the other world. But there are also some fleeting sharper reminders triggered by the sleigh bells of the opening movement, just as if, shining through the childlike faith, there is also the more painful awareness of the adult. The end is nevertheless bathed in utter paradisiac peace as the singer draws the symphony to a close to “angelic voices”.

Kimmo Korhonen

Translation Susan Sinisalo

Hidas osa on syvän seesteistä ja henkistynyttä musiikkia, joka perustuu kahdelle osan kuluessa kehiteltävälle ja muunneltavalle teemalle (ensimmäinen selloilla, toinen oboella). Osa ei kuitenkaan ole pelkkää ylimaallista auvoa, sillä siinä aukeaa näkymiä myös sielun syvempiin kerrostumiin ja hetkeksi musiikki on tempautua lähes tanssilliseen rientoon. Ja hiukan ennen päätöstä Mahler manaa esiin suuren, lähes suhteettoman huipennuksen, jonka keskeltä voi erottaa ennakoivana eleenä aielman päätösosasta.

Mikään suuri finaali *Das himmlische Lebenistä* ei rakennu mutta kyllä henkisesti palkitseva. Sopraanosolisti täydentää nyt orkesteria, ja teksti maa-laa kuvan lapsenomaisesta uskosta tuonpuoleisen maailman ihanuuteen, mutta musiikissa on hetkittäin myös terävämpiä, ensiosan rekikellosoitton käynnistämiä käänteitä, ikään kuin lapsenuskon takaa kuultaisi myös aikuisen ihmisen tuskallisemman tietoisuuden taso. Lopussa vallitsee kuitenkin täydellinen, paratiisimainen rauha laulajan viedessä teoksen ”enkelimäisin äänin” päätökseen.

Kimmo Korhonen

[4] **Das himmlische Leben** (The Heavenly Life)
(from *Des Knaben Wunderhorn*)

Wir genießen die himmlischen Freuden,
Drum tun wir das Irdische meiden,
Kein weltlich Getümmel
Hört man nicht im Himmell!
Lebt alles in sanftester Ruh'!

Wir führen ein englisches Leben!
Sind dennoch ganz lustig daneben!
Wir tanzen und springen,
Wir hüpfen und singen!
Sankt Peter im Himmel sieht zu!

Johannes das Lämmlein auslasset,
Der Metzger Herodes drauf passet!
Wir führen ein geduldig's,
Unschuldig's, geduldig's,
Ein liebliches Lämmlein zu Tod!

Sankt Lucas den Ochsen tät schlachten
Ohn' einig's Bedenken und Achten,
Der Wein kost' kein Heller
Im himmlischen Keller,
Die Englein, die backen das Brot.

We enjoy the heavenly pleasures
and avoid the earthly things.
No worldly tumult
does one hear in Heaven!
Everything lives in the gentlest peace!

We lead an angelic life!
Nevertheless we are very merry:
we dance and leap,
hop and sing!
Meanwhile, Saint Peter in the sky looks on.

Saint John has let his little lamb go
to the butcher Herod.
We lead a patient,
innocent, patient,
a dear little lamb to death!

Saint Luke slaughters oxen
without giving it thought or attention.
Wine costs not a penny
in Heaven's cellar;
and angels bake the bread.

Gut' Kräuter von allerhand Arten,
Die wachsen im himmlischen Garten!
Gut' Spargel, Fisoln
Und was wir nur wollen!
Ganze Schüsseln voll sind uns bereit!

Gut Äpfel, gut' Birn' und gut' Trauben!
Die Gärtner, die alles erlauben!
Willst Rehbock, willst Hasen,
Auf offener Straßen
Sie laufen herbei!

Sollt' ein Fasttag etwa kommen,
Alle Fische gleich mit Freuden angeschwommen!
Dort läuft schon Sankt Peter
Mit Netz und mit Köder
Zum himmlischen Weiher hinein.
Sankt Martha die Köchin muß sein.

Kein' Musik ist ja nicht auf Erden,
Die uns'rer verglichen kann werden.
Elftausend Jungfrauen
Zu tanzen sich trauen!
Sankt Ursula selbst dazu lacht!

Cäcilia mit ihren Verwandten
Sind treffliche Hofmusikanten!
Die englischen Stimmen
Ermuntern die Sinnen,
Daß alles für Freuden erwacht.

Good vegetables of all sorts
grow in Heaven's garden!
Good asparagus, beans
and whatever we wish!
Full bowls are ready for us!

Good apples, good pears and good grapes!
The gardener permits us everything!
Would you like roebuck, would you like hare?
In the very streets
they run by!

Should a fast-day arrive,
all the fish swim up to us with joy!
Over there, Saint Peter is running already
with his net and bait
to the heavenly pond.
Saint Martha must be the cook!

No music on earth
can be compared to ours.
Eleven thousand maidens
dare to dance!
Even Saint Ursula herself is laughing!

Cecilia and all her relatives
are splendid court musicians!
The angelic voices
rouse the senses
so that everything awakens with joy.

Mezzo-soprano Essi Luttinen (b. 1978)

Essi Luttinen is an exceptionally diverse and expressive young Finnish mezzo-soprano whose voice is widely celebrated for its beauty and tone. Her extensive repertoire consists of works from early baroque to contemporary music, including a large number of premiere performances. Luttinen is a sought-after performer both as a concert singer and a versatile musical theatre actress. As an artist Essi Luttinen is also ready to break traditional expression and explore the unconventional.

Essi Luttinen has appeared in opera roles in the Finnish National Opera, the Bergen National Opera, and the Finnish operas of Oulu, Turku, Jyväskylä and Tampere among others.

Essi's latest significant artistic project is *Opera Skaala*, an ensemble whose unique concept – even internationally – combines baroque opera and electronic dance music. As the group's Artistic Director Luttinen has taken part in the creation and reinterpretation of totally new innovative concepts of performing and music. In 2015 *Opera Skaala* won third place in *Uuden Musiikin Kilpailu* (UMK), the music competition that selects Finland's entries for the Eurovision Song Contest.

Essi Luttinen has received the first prize in Merikanto singing competition in Art Centre Salmela in 2005, and the second prize in the Lappeenranta National Song Contest in 2006. She has also been awarded the Karita Mattila Prize in 2005, not only for the quality of her voice but also for her exceptional stage charisma.

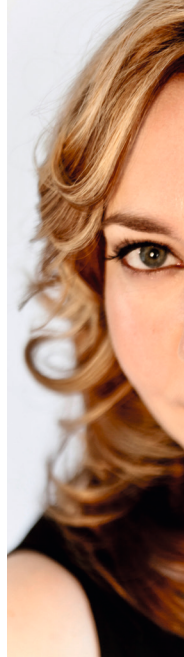

Photo: Alejandro Lorenzo

Mezzosopraano Essi Luttinen (s. 1978)

Essi Luttinen on poikkeuksellisen monialainen ja ilmaisuvoimainen mezzosopraano. Hänen laaja ohjelmistonsa ulottuu varhaisesta barokista nykymusiikkiin, ja hän on yhtä kysytty esiintyjä niin konserttilaulajana kuin musiikkiteatterin eri muodoissa. Luttisen ohjelmistoon kuuluu myös paljon nykyteosten kantaesityksiä, ja artistina hän pyrkii etsimään myös epätavallisia ja perinteitä rikkovia ilmaisutapoja. Nykyoopperaan keskittyvän ryhmän *Ooppera Skaalan* taiteellisenä johtajana Luttinen on ollut mukana luomassa ja toteuttamassa kokonaan uusia musiikillisia ja esityksellisiä innovatiivisia konsepteja. *Ooppera Skaala* osallistui *Uuden Musiikin Kilpailuun* vuonna 2015 ja sijoittui kilpailun kolmanneksi.

Oopperatehtävissä Essi Luttinen on vieraillut mm. Suomen Kansallisoopperassa, Savonlinnan Oopperajuhlilla, Bergenin kansallisoopperassa, Oulun, Turun, Jyväskylän, Tampereen ja Vaasan oopperoissa sekä Ilmajoen musiikkijuhlilla.

Essi Luttinen on voittanut ensimmäisen palkinnon Taidekeskus Salmelan Merikanto-laulukilpailussa (2005) sekä toisen palkinnon Lappeenrannan Valtakunnallisissa Laulukilpailuissa (2006). Lisäksi hänelle on myönnetty Karita Mattila -palkinto vuonna 2005.

Leif Segerstam, conductor

Leif Segerstam (born in 1944), conductor, composer, violinist and pianist, is one of the most versatile musical talents in the Nordic countries. He studied at the Sibelius Academy in 1952-1963 and completed diplomas in violin and conducting. After completing degree in conducting at Juilliard Music Academy in New York in 1965, Segerstam spent three years conducting the Finnish National Opera.

Leif Segerstam continued his career in Stockholm's Royal Opera in 1968, first as a conductor and after a couple of years as the artistic director. In the beginning of the 1970's he also worked with the German Opera in Berlin and with the Finnish National Opera. He was guest conductor in the Metropolitan, Covent Garden and La Scala as well as in Munich's, Hamburg's and Cologne's Opera and at the Salzburg Festival. In the 1980's it was time for Vienna State Opera and Copenhagen's Royal Opera. At the Savonlinna Opera Festival in Finland Segerstam has conducted for years, and in Stockholm's Royal Opera he worked as the chief conductor from 1995 to 2000. Acknowledged work among opera continues as the Malmö Opera's chief conductor and from 2015 as the honorary conductor.

Photo: Seilo Ristimäki

Leif Segerstam, kapellimestari

Leif Segerstam (s.1944), kapellimestari, säveltäjä, viulisti ja pianisti, on yksi Skandinavian monipuolisimmista säveltaiteilijoista. Opiskeltuaan Sibelius-Akatemiassa vuosina 1952–1963 hän suoritti diplomit viulunsoitossa ja orkesterinjohtossa. Suoritettuaan 1965 kapellimestaritutkinnon myös Juilliardin musiikkikorkeakoulussa New Yorkissa Segerstam työskenteli kolme vuotta Suomen Kansallisoopperan kapellimestarina.

Tukholman Kuninkaalliseen oopperaan Leif Segerstam siirtyi vuonna 1968, ensin kapellimestariksi ja parin vuoden kuluttua musiikilliseksi johtajaksi. 1970-luvun alku-

puolelle ajoittui myös tiivis työskentely Berliinin Deutsche Operissa ja Suomen Kansallisoopperassa. Johtajavierailuja hän teki mm. Metropolitaniin, Covent Gardeniin, La Scalaan sekä Münchenin, Hampurin ja Kölnin oopperataloihin ja Salzburgin musiikkijuhlille. Wienin Valtionooppera ja Kööpenhaminan Kuninkaallinen ooppera olivat vuorossa 1980-luvulla. Savonlinnan Oopperajuhlilla Segerstam on johtanut vuosien ajan ja Tukholman Kuninkaallisen Oopperan ylikapellimestarina hän toimi 1995–2000. Tunnustettu työ oopperan parissa jatkuu Malmön oopperan ylikapellimestarina ja vuodesta 2015 kunniakapellimestarina.

Segerstam appears regularly as guest conductor with symphony orchestras around the world. In 1975-1982 he was the chief conductor of the Austrian Radio Symphony Orchestra, in 1977-1987 the chief conductor of the Finnish Radio Symphony Orchestra and in 1983-1989 Generalmusikdirektor of the Staatsharmonie Rheinland-Pfalz, later orchestra's lifetime "Ehren Gastdirigent". 1988-1995 Segerstam worked as chief conductor of Danish Radio Symphony Orchestra and is now orchestra's honorary conductor. He was the 11th chief conductor of Helsinki Philharmonic Orchestra during 1995-2007 and continues collaboration as orchestra's Emeritus Chief Conductor. From 2012 to 2019 Segerstam worked as the chief conductor of Turku Philharmonic Orchestra.

The numerous recordings by Leif Segerstam with different orchestras have received wide international reputation. His large-scale composing production includes 337 symphonies, violin concertos, piano concertos and various other instrumental concertos and lot of chamber music and vocal music.

From autumn 1997 to spring 2013 Leif Segerstam was Acting Professor of Conducting at the Sibelius Academy. The Nordic Music Committee awarded Segerstam the 1999 Nordic Council Music Prize for his work as a tireless champion of Scandinavian music. In spring 2003 Segerstam received Svenska Kulturfonden's prize for his meritorious action in the field of music. In 2004 Leif Segerstam was awarded the annual State Prize for Music in Finland and in 2005 the highly esteemed Sibelius Medal. In 2014 the President of Finland granted Segerstam the title of Professor and in 2015 Segerstam was nominated Malmö Opera's Conductor Laureate.

Segerstam vierailee säännöllisesti johtamassa sinfoniaorkestereita ympäri maailmaa. Vuosina 1975–1982 hän oli Itävallan radion ja 1977–1987 Suomen radion sinfoniaorkesterin ylikapellimestari ja 1983–1989 Rheinland-Pfalzin valtionfilharmonian Generalmusikdirektor, sittemmin orkesterin elinikäinen “Ehren Gastdirigent”. Segerstam toimi 1988–1995 Tanskan radion sinfoniaorkesterin ylikapellimestarina ja on nykyään orkesterin kunniakapellimestari. Helsingin kaupunginorkesterin 11. ylikapellimestarina hän työskenteli 1995–2007, ja jatkaa yhteistyötä orkesterin kanssa sen emeritus ylikapellimestarina. Turun filharmonisen orkesterin ylikapellimestarina Leif Segerstam toimi vuodet 2012–2019.

Segerstam on saavuttanut laajaa kansainvälistä mainetta lukuisilla levytyksillään eri orkesterien kanssa. Hänen mittava sävellystuotantonsa sisältää muun muassa 337 sinfoniaa, viulukonserttoja, pianokonserttoja sekä lukuisia muita instrumentaali-konserttoja ja runsaasti kamari- ja vokaalimusiikkia.

Syksystä 1997 kevääseen 2013 Leif Segerstam toimi Sibelius-Akatemian orkesterinjohton professorina. Pohjoismainen musiikkineuvosto myönsi Segerstamille Pohjoismaiden neuvoston vuoden 1999 musiikkipalkinnon hänen ansioistaan pohjoismaisen musiikin väsymättömänä esille tuojana. Keväällä 2003 Segerstam sai Svenska Kulturfondenin palkinnon tunnustuksena ansiokkaasta toiminnastaan musiikin alalla. Säveltaiteen valtionpalkinto hänelle myönnettiin vuonna 2004 ja Sibelius-mitali syksyllä 2005. Vuonna 2014 tasavallan presidentti myönsi Segerstamille professorin arvonimen ja vuonna 2015 Segerstam nimitettiin Malmön oopperan kunniakapellimestariksi.

Turku Philharmonic Orchestra

The roots of the Turku Philharmonic Orchestra stretch back to the year 1790 and the founding of The Musical Society in Turku. The oldest orchestra in Finland – and one of the oldest in the world – the Turku Philharmonic was taken over by its host City in 1927. At the time it had 29 players, as against 74 today. Maestro Leif Segerstam has worked as Artistic Director and Chief Conductor of the Turku Philharmonic Orchestra from 2012 to May 2019. The title of Honorary Conductor of the orchestra was appointed to Segerstam in May 2019. The orchestra's home composer is Mikko Heiniö. The orchestra's principal guest conductor from 2017 to 2022 is international star violinist and conductor Julian Rachlin. Nationally and internationally renowned as a top artist, conductor, pianist and composer Olli Mustonen has been named as the new Artistic Director and Principal Conductor of Turku Philharmonic Orchestra. Mustonen will be taking up his new role on 1 January 2021.

The orchestra has been on tour to Sweden, Denmark, Russia, Germany, Hungary and China. It released its first record in 1979. Favourite Finnish Classics (1995) and Karita's Christmas (2002) both merited a platinum disc. Conductor Juha Kangas and the Turku Philharmonics won the EMMA award for Classical Album of the Year for their recording Transient Moods – Rajatiloja, published in 2009, with music by P.H. Nordgren. In 2019, Turku Philharmonic Orchestra won International Classical Music Awards –award for Best Collection with recording of Jean Sibelius' Incidental Music.

Side by side with the weekly symphony concerts, the orchestra's chamber music ensembles perform in the historical venues of Turku and the beautiful archipelago. The orchestra also puts on concerts for the whole family and takes regularly part in opera productions. Also, Turku Philharmonic works with accessibility questions and is leading the way in Finland on the field of Internet concerts. The orchestra streams live concerts on its website on a monthly basis.

Turun filharmoninen orkesteri

Turun filharmonisen orkesterin juuret juontavat vuoteen 1790, jolloin Turun Soitannollinen seura aloitti toimintansa. Suomen vanhin ja maailman vanhimpiin orkestereihin kuuluva orkesteri kunnallistettiin vuonna 1927, jolloin muusikoita oli 29. Nykyisin orkesterin jäsenmäärä on 74. Orkesterin taiteellisena johtajana ja ylikapellimestarina toimi vuoden 2012 alusta toukokuuhun 2019 Leif Segerstam. Segerstam nimitettiin toukokuussa 2019 TFO:n kunniakapellimestariksi. TFO:n nimikkosäveltäjä on Mikko Heiniö. Orkesterin päävierailijana vuosina 2017-2022 toimii kansainvälinen viulistitähti ja kapellimestari Julian Rachlin. Kansallisesti ja kansainvälisesti arvostettu huipputasoinen taiteilija, kapellimestari, pianisti ja säveltäjä Olli Mustonen on nimitetty Turun filharmonisen orkesterin taiteelliseksi johtajaksi. Mustonen aloittaa tehtävässään 1.1.2021.

Orkesteri on tehnyt konserttikiertueita Ruotsiin, Tanskaan, Venäjälle, Saksaan, Unkariin ja Kiinaan. Levytyksiä orkesterilla on vuodesta 1979 lähtien. Levyistä *Suomalaisia klassisia suosikkisävelmiä* (1995) ja *Karitan joulu* (2002) ovat molemmat saavuttaneet myyntinsä perusteella platinallevyn. Vuonna 2009 julkaistu Juha Kankaan johdolla tehty Nordgren-levytys *Transient Moods* – Rajatiloja valittiin Emma-gaalassa vuoden klassiseksi albumiksi. Kuuden CD-levyn kokonaisuus ”Sibelius: Incidental Music” sai parhaan kokoelman International Classical Music Awards -palkinnon vuonna 2019.

Viikoittaisten sinfoniakonserttien lisäksi orkesteri järjestää säännöllisesti kamarimuusiikkikonsertteja Turun ja saariston historiallisissa konserttipaikoissa sekä osallistuu oopperatuotantoihin. Turun filharmoninen orkesteri tekee myös paljon saavutettavuustyötä ja on maamme edelläkävijä Internet-konserttitoiminnassa. Orkesteri lähettää kuukausittain konsertteja suorana verkkosivujensa kautta.

I Violin

Matti Koponen
Concert master
 Juha-Pekka Vikman
 Maija Kontunen
 Kerim Gribajcevic
 Lauri Haapanen
 Marjaana Holva
 Jonni Hämäläinen
 Annika Pongracz
 György Pongracz
 Jaana Sippola
 Susanna Suorttanen
 Katariina Taipale
 Ian Taylor

II Violin

Ilana Gothóni *
 Juha Viljanen
 Christina Huurre
 Riitta Hammarberg
 Valentina Pugacheva
 Pirjo Klemola
 Qi Li
 Hanne Lund
 Jukka-Pekka Olli
 Cinar Yazgan
 Petri Tulonen

Viola

Jasmine Beams
Principal viola
 Ulla Perksalo
 Juhani Forsman
 Sauli Kulmala
 Helinä Nissi
 Matthias Funke
 Jouni Rissanen
 Ramona Wolin-Takala

Cello

Roi Ruottinen
Principal cello
 Andreas Helling
 Katja Kolehmainen

Eija Huhtala-Krapu
 Pekka Laamanen
 Larimatti Punelpuro
 Risto Vartiainen

Double Bass

Mikko Multamäki *
 Tomi Laitamäki
 Matti Kariluoto
 Vilhelm Karlsson
 Aapo Kyyhkyinen

Photo: Seilo Ristimäki

Flute

Niamh McKenna *
Anne Eirola
Anu Honkanen
Jonathan Henderson

Oboe

Takuya Takashima *
Satu Ala
Jun Saotome

Clarinet

Tuulia Ylönen *
Kenny Keppel
Tapio Liukkonen

Bassoon

Etienne Boudreault *
Noora Van Dok
Jarmo Korhonen

French Horn

Tanja Nisonen *
Markku Kolehmainen
Tuomas Harri
Mervi Huttunen
Hannes Kaukoranta

Trumpet

Vesa-Pekka Kopakkala *
Megumi Nakazawa
Inka Pärssinen

Timpani

Ari-Pekka Mäenpää *
Petri Piiparinen

Percussions

Tuomas Tainio *
Jussi Markkanen
Petri Piiparinen
Atte Karhinen

Harp

Saara Olarte *

* *Section principal*

RECORDED AT
TURKU CONCERT HALL ON
27 – 29 MAY 2019

PRODUCED, EDITED AND MASTERED BY
ANDREAS NEUBRONNER /
TRITONUS MUSIKPRODUKTION GMBH

ENGINEERED BY
MARKKU VEIJONSUO /
VARISTOTELES STUDIOT

COVER PHOTO
MARKO KEKKI

EXECUTIVE PRODUCER
ERKKI NISONEN

MAHLER 4

GUSTAV MAHLER
SYMPHONY NO. 4 IN G MAJOR

1 BEDÄCHTIG, NICHT EILEN.....	18:09
2 IN GEMÄCHLICHER BEWEGUNG, OHNE HAST.....	11:38
3 RUHEVOLL, POCO ADAGIO	21:39
4 SEHR BEHAGLICH.....	10:10
TOTAL	61:40

ESSI LUTTINEN, MEZZO-SOPRANO
LEIF SEGERSTAM, CONDUCTOR
TURKU PHILHARMONIC ORCHESTRA